

Det forslag, der foreligger, er fremadrettet. Det drejer sig om fremtidigt byggeri, hvordan man får stillet nogle bedre krav til, hvordan det skal indrettes. Derfor er det en glimrende lejlighed til, hvis man vil sætte noget handling bag de fine ord, at støtte det forslag, som foreligger som B 115.

Det Radikale Venstre har også fremsat et forslag, som på en række punkter tager fat på både det her og andre dele af efterslæbet på tilgængelighedsområdet, og det er nogle glimrende initiativer, som vi også i SF vil støtte varmt.

Tilbage er bare at håbe, at de fine ord fra regeringen og fra Dansk Folkeparti også får en lille smule handling. Debatten giver ikke forhåbning om det, men forhåbentlig gør udvalgsarbejdet, at regeringen og Dansk Folkeparti bliver klogere og også støtter tilgængelighed i praksis.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er en utrolig vigtig debat, vi har her i Folketinget i dag om bl.a. tilgængelighed i byggeriet, således at handicappede kan få en situation, som blot i nogen grad kan leve op til det, som man på internationalt plan betragter som et mindstekrav.

Jeg husker, at da jeg var i New York og fortalte folk i New York om de forhold, der er for handicappede i Danmark med hensyn til tilgængelighed, rystede de på hovedet ad mig og sagde: Sådanne barbariske forhold, som I har i Danmark, er dog utrolige; I må jo være et uland, hvordan kan det dog have udviklet sig så ufærdeligt?

Nu er USA jo ikke et land, der ellers er kendt for stor blødsødenhed på det sociale område. Derfor gjorde det selvfølgelig ekstra indtryk på mig, at man i USA betragtede Danmarks politik netop i spørgsmålet om tilgængelighed for handicappede som så tilbagestående, som man rent faktisk gjorde. Man mente – jeg ved ikke, om det er rigtigt, for jeg havde ikke mulighed for at gå rundt i byen og tjekke alle bygninger – at situationen var langt bedre i New York.

Derfor synes jeg, det var både overraskende og forstemmende, at ministeren modtog de to forslag, der her er til behandling, så negativt, jeg vil endda sige, så dybt negativt, som tilfældet var. Ministeren anerkendte ikke engang intentionerne hos forslagsstillerne. O.k., det mener ministeren så at han dog trods alt gjorde, men han havde nu alligevel fået produceret nogle fantastiske beregninger, fuldstændig himmelråbende beregninger, hvor milliarderne fossede ud af alle

kasser – 14 mia. kr. om året, havde ministeren regnet sig frem til som et forsøg på at afvise det her forslag.

Så forklarede vi i debatten ministeren, at hvis ministeren nu havde gjort sig omhu med at læse forslaget, ville det slet ikke tilnærmelsesvis være så dyrt. Det gjorde ikke noget indtryk på ministeren.

Derefter tilbød vi så – f.eks. hr. Lidegaard gjorde det, og jeg gjorde det – at hvis vi ikke kunne opnå forståelse hos regeringen for det hele på én gang, at vi i mindste kunne gå skridtvis frem og se på, om der var nogle boligtyper, hvor vi kunne blive enige om, at tilgængeligheden her og nu skulle indføres som retsligt bindende krav i nybyggeri, f.eks. de lejligheder, der ligger i stueetager eller i højhuse, hvor der er elevatorer i forvejen. Det ville ministeren overhovedet ikke gå ind i.

Jeg synes, det var en forstemmende reaktion fra ministerens side, at han nærmest gik i sort. Nu håber jeg så, at han har haft mulighed for her gennem forløbet af debatten at sunde sig lidt og måske komme i en mere positiv stemning hen mod slutningen. Det håber jeg da, for vores tilbud til ministeren om at gå ind og forhandle det her står ved magt, for vi er ikke et alt eller intetparti. Hvis ministeren har nogle beregninger og problemer, så lad os kigge på dem, så kunne det være, at vi kunne finde en vej.

Kl. 20.10

Nu fik vi jo den oplysning, at disse forhandlinger kunne være færdige om et par måneder, og jeg stillede det spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører, om det går ud på, at det hele bare skal forsinkes, sådan at man er sikker på, at der ikke kan vedtages noget som helst i den her folketingsssamling, der kan have konsekvens. Når vi så får at vide, at det skal tage 2 måneder, er vi i praksis ude af denne her folketingsssamling, og så betyder det, at det er en syltekrukke, og at problemerne skal syltes.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er hensigten, for så kunne vi jo lige så godt tage den diskussion rent, for så begynder det at fortone sig til, at det er meget tvivlsomt, om der kommer forbedringer i tilgængeligheden i denne valgperiode. Det kan så for mange mennesker være et yderligere argument for, at det vil være klogt ved næste folketingsvalg at sikre, at der kommer en anden regering. Det er så én sag. Men vi er altså optaget af, om der kan opnås forbedringer allerede i denne folketingsvalgperiode.